Signes

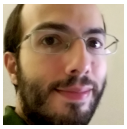

Per JoanM el dv., 12/04/2019 - 21:00

Hola Jesús. Avui et voldria fer una pregària més íntima per acompanyar-te en la Passió. Sempre m'ha fascinat la teva maduresa davant una situació tant insuportable, la serenor que ve del Pare, de la pregària per a retornar bé per mal.

T'agradava representar amb signes allò que és el Regne. El signe no és només un símbol que ens hi faci pensar, sinó una realitat que ja inclou a la pràctica el referent: l'infant que vas posar al mig no era només un símbol del Regne, ell ja en formava part! Així també vas decidir crear aquell caos en el temple, com a signe d'un Regne que no tolerava comerciar amb la misericòrdia i el perdó de Déu. També t'agradava guarir els malalts, perquè era un signe del Regne que sana a tothom, que restaura. I a l'entrada de Jerusalem vas optar per un altre signe visible del Regne: l'ase, que sol representar la paciència, la fortalesa per suportar càrregues, el treball humil dels camperols, i també la pau en contraposició amb el cavall, que representa la guerra. Tu volies fer present un Regne on els humils, els qui treballen al camp, els qui carreguen les culpes dels altres i no les retornen, els qui no ataquen sinó que pacifiquen... tots ells estiguin al centre del poder, allà on hauria d'haver-hi el rei o el governador entrant per la porta de Jerusalem. T'agradava utilitzar signes, i aquest m'inspira de manera especial. Em pregunto jo quins signes de Regne incloc en la meva vida. Podria, potser, començar a explicar el Regne amb signes pràctics a la feina o en família, en les decisions que prenc, o escollint relacions humanes, o...? Podria, Jesús, explicar-te amb la vida, visibilitzar-te amb gestos més enllà de paraules, amb opcions més clares i valentes, aprendre de tu?